ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 615 /ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09.12.2020.

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ ສະບັບເລກທີ 23/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ ສະບັບເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫຼວງ ສະບັບເລກທີ 021/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ສະບັບເລກທີ 669 /ຍທຂ, ລົງວັນທີ 12 ຕຸລາ 2020.

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ:

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ເພື່ອຄວບຄຸມການສັນຈອນ ແລະ ການນຳໃຊ້ພາຫະນະຕາມທາງຫຼວງ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ໂລ່ງລ່ຽນ, ປອດໄພ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ລົດ, ນຳໃຊ້ທາງ ເດີນຖືກ ຕ້ອງຕາມ ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ, ເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນ ແນໃສ່ ຫຼຸດຜ່ອນອຸບປະຕິເຫດ, ຄວາມແອອັດໃນການສັນຈອນ, ປົກປ້ອງຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງບຸກຄົນ, ສາທາລະນະ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງ, ເຊື່ອມຈອດ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 2 ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ

ກົດຈະລາຈອນທາງບົກ ແມ່ນ ລະບຽບການສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ, ຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃນການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ ຊຶ່ງຜູ້ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ ແລະ ທາງຫຼວງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ທາງຫຼວງ** ໝາຍເຖິງ ພື້ນທີ່ທັງໝົດສຳລັບການຈະລາຈອນສາທາລະນະ ເຊັ່ນ ທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ, ທາງຫຼວງແຂວງ, ທາງຫຼວງເມືອງ, ທາງຕົວເມືອງ, ທາງຊົນນະບົດ, ທາງສະເພາະ ລວມທັງ ທາງດ່ວນ, ຂອບທາງ, ບ່າທາງ, ທາງຄົນຍ່າງ ແລະ ທາງລົດຖີບ;

2. **ຜູ້ຂັບຂີ່** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີໜ້າທີ່ບັນຊາ ຍານພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນະໄປຕາມທາງ ລວມທັງ ຜູ້ທີ່ຮຽນຂັບລົດ;

3. **ຜູ້ຊ້ອນທ້າຍ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຜູ້ຕິດຕາມຍານພາຫະນະ ສອງລໍ້, ສາມລໍ້, ລົດຈັກ, ລົດຖີບ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນຂັບ;

4. **ທາງຍ່າງ** ໝາຍເຖິງ ອົງປະກອບຂອງທາງຫຼວງ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ສຳລັບໃຫ້ຄົນຍ່າງສະເພາະ ອາດຈະເຊື່ອມຈອດກັບບ່າທາງ, ຂອບທາງ ຫຼື ເດີ່ນຫຍ້າ, ສວນດອກໄມ້ຂັ້ນລະຫວ່າງ ທາງຍ່າງ ກັບ ທາງລົດແລ່ນ;

5. **ຄົນຍ່າງ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ຈະລາຈອນຕາມທາງທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ຕາມທາງ ລວມທັງ ບຸກຄົນທີ່ນຳໃຊ້ລໍ້ເລື່ອນຂອງຄົນພິການທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງຈັກ, ຜູ້ຈູງລົດຖີບ, ລົດຈັກ, ລົດໂມເປດ, ຄົນແກ່ລໍ້, ຄົນຍູ້ລໍ້;

6. **ທາງໃຫຍ່** ໝາຍເຖິງ ທາງຫຼວງ, ຖະໜົນ ທີ່ມີປ້າຍທາງໃຫຍ່ ຄົບທາງນ້ອຍ, ປ້າຍບອກທາງໃຫຍ່, ປ້າຍທາງດ່ວນ ຫຼື ທາງທີ່ມີໜ້າທາງປູດ້ວຍຢາງອາສຟານ, ເບຕົງ ຫຼື ຫີນ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງດິນແດງ, ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນຫຼາຍກວ່າ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງທີ່ຕັດຜ່ານ;

7. **ທາງນ້ອຍ** ໝາຍເຖິງ ທາງທີ່ມີປ້າຍສຸດເຂດທາງໃຫຍ່, ປ້າຍປ່ອຍສິດ, ປ້າຍຢຸດ ຫຼື ທາງດິນແດງ, ທາງປູຫີນ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງຄົບ ຫຼື ທາງຕັດຜ່ານປູດ້ວຍຢາງອາສຟານ ຫຼື ເບຕົງ, ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນໜ້ອຍກວ່າ ເມື່ອສົມທຽບກັບທາງຄົບ, ຕັດກັນ, ທາງທີ່ສິ້ນສຸດ ຫຼື ໄປຄົບກັບເສັ້ນທາງອື່ນໃນລັກສະນະທາງສາມແຍກຮູບໂຕເຕ (T);

8. **ທາງດ່ວນ** (Expressway) ໝາຍເຖິງ ທາງຫຼວງທີ່ເຊື່ອມຈອດລະຫວ່າງຈຸດໜຶ່ງ ຫາອີກຈຸດໜຶ່ງ, ສາມາດແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງຕະຫຼອດຊ່ວງທາງດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ມີທາງຕັດ ແລະ ທາງຄົບ ຊຶ່ງຜູ້ນຳໃຊ້ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຈະລາຈອນສະເພາະ;

9. **ລົດລາກແກ່** ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະທີ່ໃຊ້ລາກແກ່ພາຫະນະດ້ວຍກັນ ທີ່ເປ່ເພ, ເສຍຫາຍ, ລະເມີດກົດຈະລາຈອນທາງບົກ, ເກີດອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ກີດຂວາງການຈະລາຈອນ;

10. **ການຈະລາຈອນ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການນຳໃຊ້ທາງຫຼວງ ເປັນຕົ້ນ ການຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະຕາມທາງຫຼວງ, ການສັນຈອນໄປ-ມາ ຂອງຄົນ ຫຼື ການເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງຂອງໂດຍການນຳໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ ໃນຂອບເຂດຂອງທາງ;

11. **ອຸບປະຕິເຫດ** ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຍານພາຫະນະທີ່ຈະລາຈອນຕາມທາງ ດ້ວຍການກະທົບກັບຍານພາຫະນະ, ຄົນ, ສັດ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ຕາມແຄມທາງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີຄົນບາດເຈັບ, ເສຍຊີວິດ ຫຼື ຊັບສິນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ;

12. **ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ** ໝາຍເຖິງ ບ່ອນທາງລົດແລ່ນຕັດກັບທາງລົດໄຟ ໃນລະດັບດຽວກັນ;

13. **ລົດປະຈຳທາງ** ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສາທາລະນະທີ່ຮັບໃຊ້ຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຊຶ່ງມີການກຳນົດສາຍທາງ, ຕາຕະລາງເວລາ ແລະ ຢຸດ, ຈອດ ເອົາຜູ້ໂດຍສານຂຶ້ນ, ລົງລົດ ຕາມບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

14. **ລົດໂມເປດ** (Moped) ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະປະເພດ ສອງລໍ້ ສາມລໍ້ ທີ່ຕິດເຄື່ອງຈັກຂະໜາດ

ບໍ່ເກີນ 50 ຊີຊີ ຫຼື ກົດນໍເຕີໄຟຟ້າຄວາມແຮງແຕ່ 0,25-4 ກິໂລວັດ ແລະ ບາງກໍລະນີອາດມີແປ້ນຍັນ ຫຼື ເປດາລ ຄືລົດຖີບ ຊຶ່ງແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;

15. **ເຂດຊຸມຊົນ** ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຢູ່ບ່ອນທາງເຂົ້າ ແລະ ທີ່ມີປ້າຍບອກຊື່ບ້ານ;

16. **ໄລຍະການແນມເຫັນບໍ່ພຽງພໍ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການແນມເຫັນທາງບໍ່ເກີນ ສາມຮ້ອຍແມັດ ໃນເວລາມີໝອກລົງໜາ, ຝົນຕົກແຮງ, ຝຸ່ນ ແລະ ອື່ນໆ ລວມທັງເວລາອາກາດມືດມົວ;

17. **ການແນມເຫັນຈຳກັດ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດ ໃນການແນມເຫັນທາງຂ້າງໜ້າ ຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ ຖືກຈຳກັດດ້ວຍສິ່ງບົດບັງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຕົ້ນໄມ້, ແລວທາງ, ອາຄານ, ສິ່ງປຸກສ້າງ, ຍານພາຫະນະຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ຈອດຢູ່ກັບທີ່ ຫຼື ແລ່ນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ;

18. **ການຊິງຂຶ້ນໜ້າ** ໝາຍເຖິງ ການຂັບຜ່ານຂຶ້ນໜ້າ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງອື່ນ ໂດຍການຂັບອອກຈາກຊ່ອງຈະລາຈອນຂອງຕົນ ໄປໃຊ້ຊ່ອງຈະລາຈອນອື່ນ ເມື່ອໄປຫວີດແລ້ວຈຶ່ງກັບຄືນສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນເດີມ;

19. **ສິນຄ້າອັນຕະລາຍ** ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸລະເບີດ, ສານເຄມີ, ສານກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງໃນລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງອາດຈະເກີດປະຕິກິລິຍາ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ;

20. **ຂະບວນລົດຂົນສົ່ງ** ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງຕັ້ງແຕ່ສາມຄັນຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນໄປໃນທິດທາງ ແລະ ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນດຽວກັນ, ໃຊ້ຄວາມໄວເທົ່າກັນ ໂດຍຄັນທາງໜ້າຕ້ອງໄຕ້ໄຟຕາຕ່ຳ ຫຼື ມີລົດເປີດໂຄມໄຟໝູນ ສີເຫຼືອງ ນຳທາງ;

21. **ຂະບວນລົດພິເສດ** ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະຕັ້ງແຕ່ສາມຄັນຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນໄປໃນທິດທາງ ແລະ ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນດຽວກັນ, ໃຊ້ຄວາມໄວເທົ່າກັນ ໂດຍມີລົດເຈົ້າໜ້າທີ່ເປີດທາງ ທີ່ເປີດໄຟສັນຍານໂຄມໄຟໝູນສີຟ້າ, ສີແດງ ນຳໜ້າຂະບວນ;

22. **ການຢຸດລົດ** ໝາຍເຖິງ ການຢຸດການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ ໂດຍບໍ່ມີການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໂດຍສານ ເພື່ອປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດຄັນອື່ນ ທີ່ມີສິດໄປກ່ອນ ເຊັ່ນ ອອກຈາກທາງນ້ອຍເຂົ້າສູ່ທາງໃຫຍ່, ບ່ອນມີປ້າຍບອກສິດ ຫຼື ເພື່ອລໍການສັນຍານຂອງໄຟອຳນາດ ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ;

23. **ການຈອດລົດຊົ່ວຄາວ** ໝາຍເຖິງ ການຢຸດລົດຢູ່ກັບທີ່ ໃນເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າ ນາທີ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານຂຶ້ນ, ລົງ ຫຼື ຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ;

24. **ການຈອດລົດ** ໝາຍເຖິງ ການຢຸດລົດຢູ່ກັບທີ່ໃນໄລຍະເວລາເກີນ ຫ້າ ນາທີ ໂດຍມອດຈັກ, ອອກຈາກລົດ ແລະ ໃສ່ກະແຈລົດ;

25. **ຜູ້ນຳໃຊ້ທາງ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈະລາຈອນຕາມທາງ ເຊັ່ນ ຄົນຍ່າງ, ຜູ້ຂັບຂີ່, ຜູ້ໂດຍສານທີ່ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງທຸກຊະນິດ, ຜູ້ຄວບຄຸມສັດ;

26. **ອະພິສິດ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ຕິດພັນກັບບາງໜ້າທີ່, ບາງຕຳແໜ່ງ (Prerogatives);

27. **ການປ່ອຍທາງ** ໝາຍເຖິງ ການປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມີເອກະສິດໄປກ່ອນ;

28. **ເວລາຄ່ຳມືດ** ໝາຍເຖິງ ເວລາແຕ່ຫຼັງຕາເວັນຕົກໄປຈົນເຖິງເວລາຕາເວັນຂຶ້ນ;

29. **ທາງລົດແລ່ນ** ໝາຍເຖິງ ທາງທີ່ຮັບໃຊ້ສະເພາະການຈະລາຈອນຂອງຍານພາຫະນະ ໂດຍມີເສັ້ນແບ່ງ ຫຼື ບໍ່ມີເສັ້ນແບ່ງ, ມີແນວກັ້ນ ຫຼື ມີແນວແບ່ງໄວ້;

30. **ຊ່ອງຈະລາຈອນ** ໝາຍເຖິງ ຊ່ອງທາງການແລ່ນລົດຕາມລວງຍາວຂອງທາງທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີເສັ້ນສີຂາວຂີດໄວ້;

31. **ສິ່ງແບ່ງທາງ** ໝາຍເຖິງ ອົງປະກອບຂອງທາງທີ່ເປັນສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ຊຶ່ງແບ່ງການຈະລາຈອນເປັນສອງທິດທາງ ເປັນຕົ້ນ ຮົ້ວ, ຮາວ, ດອນກາງທາງ, ເດີ່ນຫຍ້າ, ຮ່ອງນໍ້າ, ຂີດໝາຍທາງທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ສໍາລັບການຈະລາຈອນ ຫຼື ຈອດລົດ;

32. **ສິ່ງກີດຂວາງ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ເກີດຈາກການກະທໍາຂອງຄົນ, ສັດ ແລະ ທໍາມະຊາດ ທີ່ເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ການຈະລາຈອນ;

33. **ໄຟສັນຍານໝູນ** ໝາຍເຖິງ ໄຟສັນຍານແຈ້ງເຕືອນອັນຕະລາຍ, ເຫດການສຸກເສີນ, ອະພິສິດ ແລະ ພິເສດ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານກິດຈະລາຈອນທາງບົກ

ກິດຈະລາຈອນທາງບົກປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານຄວາມປອດໄພທາງຫຼວງ;

2. ຮັບປະກັນໃຫ້ການຈະລາຈອນມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະດວກ, ປອດໄພ, ໄລ່ງລ່ຽນ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ ຍານພາຫະນະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ປະຕິບັດກິດຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

4. ສອດຄ່ອງກັບກິດຈະລາຈອນທາງບົກ ຂອງ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 5 ທິດທາງການສັນຈອນທາງບົກ

ທິດທາງການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ໃຊ້ກໍ້າຂວາ.

ມາດຕາ 6 ການປູກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບກິດຈະລາຈອນທາງບົກ

ກິດຈະລາຈອນທາງບົກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັນຈຸ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ ແຕ່ລະຊັ້ນຮຽນເປັນຕົ້ນ ລະດັບ ອະນຸບານສຶກສາ, ສາມັນສຶກສາ, ອາຊີວະສຶກສາ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະລາຈອນທາງບົກ ຢ່າງເຂັ້ມງວດໂດຍຜ່ານສື່ມວນຊົນຫຼາຍຮູບແບບ ເປັນຕົ້ນ ສື່ ສິ່ງພິມ, ເອເລັກໂຕຣນິກ, ຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ, ວາລະສານ, ລາຍການ ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ ແລະ ໂທລະໂຄ່ງ, ລະບົບອິນເຕີເນັດ, ວີຊີດີ, ດີວີດີ, ການໂຄສະນາທາງປາກເປົ່າ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ນໍາໃຊ້ຍານພາຫະນະ ແລະ ທາງຫຼວງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ II
ລະບຽບການທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ
ໝວດທີ 1
ລະບຽບການສຳລັບຄົນຍ່າງ

ມາດຕາ 8 ການຍ່າງຕາມທາງ

ການຍ່າງຕາມທາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຍ່າງໄປຕາມທາງຄົນຍ່າງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້, ຖ້າບໍ່ມີທາງຄົນຍ່າງ ໃຫ້ຍ່າງລຽບຕາມແຄມທາງເບື້ອງຊ້າຍ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດແນມເຫັນລົດທີ່ແລ່ນມາໃນທາງກົງກັນຂ້າມ;

2. ຍ່າງເບື້ອງຂວາ ໃນເວລາ ຈູງ ລົດຖີບ, ລົດຈັກ, ສັດ ແລະ ປ້ອງຝູງສັດ;

3. ຍ່າງຕາມຫຼັງກັນເປັນແຖວດຽວ ໂດຍໃຫ້ແນບເຂົ້າແຄມທາງ ໃນເວລາມີຫຼາຍຄົນຍ່າງນຳກັນ, ທາງແຄບ ແລະ ບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ.

ໃນກໍລະນີຍ່າງຕາມທາງ ທີ່ສະພາບການແນມເຫັນຈຳກັດ, ໃນຍາມຄ່ຳມືດ ຫຼື ໃນເວລາສະພາບອາກາດບໍ່ດີ ລວມທັງການຍ່າງຕາມທາງຫຼວງນອກຕົວເມືອງ ໂດຍໃຫ້ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ມີສີແຈ້ງ, ມີວັດຖຸສະທ້ອນແສງ ຫຼື ຖືໂຄມໄຟ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ສາມາດແນມເຫັນໄດ້ແຕ່ໄກ.

ມາດຕາ 9 ການຍ່າງເປັນຂະບວນຕາມທາງ

ການຍ່າງເປັນຂະບວນ ແມ່ນ ການຍ່າງສວນສະໜາມ, ຂະບວນທາງການ, ຂະບວນແຫ່ພິທີທາງສາສະໜາ ຫຼື ຂະບວນຍ່າງອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ, ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວບຄຸມ ຂະບວນການຍ່າງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ປອດໄພ.

ມາດຕາ 10 ການຍ່າງຂ້າມທາງ

ການຍ່າງຂ້າມທາງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂ້າມທາງຢູ່ບ່ອນທາງມ້າລາຍ, ຂົວຂ້າມທາງ, ທາງລອດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າມທາງ ທີ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຄວບຄຸມ;

2. ຂ້າມຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີ ທາງຄົບ, ທາງແຍກ, ທາງມ້າລາຍ, ຂົວຂ້າມ, ທາງລອດ ໃຫ້ຂ້າມທາງຢູ່ບ່ອນທີ່ເປັນທາງຊື່, ສາມາດແນມເຫັນການສັນຈອນ ຈາກທຸກທິດທາງໄດ້ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ.

ການຍ່າງຂ້າມທາງ ຕ້ອງບໍ່ຊັກຊ້າ ຫຼື ຢຸດ. ໃນກໍລະນີຍ່າງຂ້າມບໍ່ຮອດຈຸດໝາຍ ໃຫ້ຢຸດຊົ່ວຄາວຢູ່ເສັ້ນແບ່ງທິດທາງການສັນຈອນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມປອດໄພແລ້ວ ຈຶ່ງສືບຕໍ່ຂ້າມທາງ. ສຳລັບການຍ່າງຂ້າມທາງຂອງນັກຮຽນຢູ່ບໍລິເວນສະຖານການສຶກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຄວບຄຸມ ຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

ໃນກໍລະນີ ເຫັນລົດທີ່ເປີດໄຟສັນຍານໝູນສີຟ້າ, ສີແດງ ແລະ ມີສຽງຫວໍເຂົ້າມາໃກ້ ໃຫ້ຜູ້ຂ້າມທາງຢຸດ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ຂ້າມໄປຮອດກາງທາງແລ້ວ ກໍໃຫ້ຮີບຮ້ອນຂ້າມທາງ.

ທຸກຄົນ ມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ເຖົ້າ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ໃນເວລາຍ່າງຂ້າມທາງ.

ມາດຕາ 11 ການຍ່າງຂ້າມທາງບ່ອນມີການຄວບຄຸມ

ການຍ່າງຂ້າມທາງ ບ່ອນທີ່ມີການຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການໃຫ້ສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ ຫຼື ໄຟສັນຍານ.

ມາດຕາ 12 ການຍ່າງຂ້າມທາງບ່ອນບໍ່ມີການຄວບຄຸມ

ການຍ່າງຂ້າມທາງ ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງການສັນຈອນ ພ້ອມທັງປະເມີນຄວາມໄວ ຂອງຍານພາຫະນະຈາກທຸກທິດທາງ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີຄວາມປອດໄພ ແລ້ວຈຶ່ງຂ້າມທາງ.

ການຍ່າງຂ້າມທາງຢູ່ນອກເຂດທາງມ້າລາຍ ຕ້ອງບໍ່ຂັດຂວາງການຈະລາຈອນ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ບໍ່ຂ້າມບ່ອນທີ່ມີລົດຈອດຢູ່ ຫຼື ມີສິ່ງປິດບັງການແນມເຫັນຂອງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ບໍ່ມີລົດແລ່ນມາໃນໄລຍະໃກ້.

ໝວດທີ 2
ລະບຽບການສຳລັບຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ

ມາດຕາ 13 ເອກະສານປະຈຳຕົວຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕ້ອງມີເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕາມປະເພດລົດທີ່ຕົນຂັບ;
2. ໃບທະບຽນຍານພາຫະນະ, ຖ້າເປັນລົດລາກຕ້ອງມີໃບທະບຽນຫາງລາກ ຫຼື ເຄິ່ງຫາງລາກ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາເຕັກນິກ;
4. ໃບປະກັນໄພຍານພາຫະນະ;
5. ໃບເສຍຄ່າທຳນຽມທາງ;
6. ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ສຳລັບ ລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານ ຫຼື ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 14 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາສະພາບເຕັກນິກລົດຂອງຕົນ ກ່ອນອອກເດີນທາງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕະຫຼອດໄລຍະການເດີນທາງ;

2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນການກວດກາເອກະສານ ແລະ ຍານພາຫະນະ;

3. ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ ໃນການກວດກາ ຄວາມໄວ, ປະລິມານທາດເຫຼົ້າ ແລະ ສານເສບຕິດ;

4. ໃຫ້ບຸລິມະສິດຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ ແລະ ຄົນຂີ່ລົດຖີບ ໄປກ່ອນ;

5. ຢຸດປ່ອຍທາງໃຫ້ແກ່ຂະບວນລົດແຫ່ຜູ້ນຳ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ລົດໂຮງໝໍ, ລົດກູ້ໄພສຸກເສີນ, ຕ້ານໄພນ້ຳຖ້ວມ, ມອດໄຟ, ປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ອັນຮີບດ່ວນ.

ມາດຕາ 15 ການເກີດອຸບປະຕິເຫດທີ່ມີຄົນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ

ໃນກໍລະນີ ມີຄົນບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຢຸດລົດທັນທີ ແລະ ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ;

2. ວາງ ຫຼື ຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ, ບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍຍານພາຫະນະ, ວັດຖຸ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸບປະຕິເຫດນັ້ນ;

3. ຊ່ວຍເຫຼືອປະຖົມພະຍາບານຄົນບາດເຈັບ, ຮຽກລົດກູ້ໄພ, ລົດໂຮງໝໍ, ແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ແລະ ພະນັກງານປະກັນໄພ. ໃນກໍລະນີ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດ ໃຫ້ແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນທັນທີ;

4. ບັນທຶກ ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ເຫັນເຫດການ ແລ້ວລໍຖ້າຈົນກວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນມາຮອດ.

ພາຍຫຼັງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສໍາເລັດ ການກວດກາ, ຊັນນະສູດສະຖານທີ່ເກີດເຫດ, ເກັບກໍາ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລ້ວໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຍານພາຫະນະ, ຊິ້ນສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸບປະຕິເຫດ ຫຼື ຊາກສົບ.

ມາດຕາ 16 ການເກີດອຸບປະຕິເຫດທີ່ບໍ່ມີຄົນບາດເຈັບ

ໃນກໍລະນີ ເກີດອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ບໍ່ມີຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແຕ່ມີຜົນເສຍຫາຍທາງດ້ານວັດຖຸ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຢຸດລົດທັນທີ ແລະ ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ;

2. ວາງ ຫຼື ຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍເຕືອນອັນຕະລາຍ, ບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍຍານພາຫະນະ, ວັດຖຸ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸບປະຕິເຫດນັ້ນ;

3. ເຮັດບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບອຸບປະຕິເຫດຮ່ວມກັນ ໂດຍຊ້ອງໜ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ, ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ກີດຂວາງການຈະລາຈອນ ໃຫ້ຂີດໝາຍຕໍາແໜ່ງ ຂອງຍານພາຫະນະຢູ່ບໍລິເວນທີ່ເກີດເຫດພ້ອມທັງຖ່າຍຮູບ ຫຼື ຖ່າຍວີດີໂອໄວ້ ກ່ອນການເຄື່ອນຍ້າຍ ຍານພາຫະນະ, ວັດຖຸ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນບົນພື້ນຖານການຕົກລົງກັນຂອງຄູ່ກໍລະນີ;

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ໃຫ້ຈົດ ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຜູ້ເຫັນເຫດການໄວ້ ແລ້ວແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດຈະລາຈອນ ເພື່ອກວດກາ, ຊັນນະສູດສະຖານທີ່ເກີດເຫດ, ເກັບກໍາ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນ.

ໝວດທີ 3
ການຄວບຄຸມສັດ

ມາດຕາ 17 ຜູ້ຄວບຄຸມສັດລ້ຽງໄປຕາມທາງ

ຜູ້ຄວບຄຸມສັດລ້ຽງໄປຕາມທາງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວບຄຸມໄປຕາມແຄມທາງເບື້ອງຂວາ;

2. ຂະບວນ ລໍ້ ຫຼື ກວຽນ ທີ່ໃຊ້ສັດລາກແກ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນກຸ່ມລະ ຫ້າ ລໍາ ແລະ ການຂີ່ສັດເປັນຂະບວນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບ ໂຕ ແລະ ໃຫ້ຮັກສາໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງ ກຸ່ມ ແຕ່ ແປດສິບ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ ເພື່ອໃຫ້ລົດຊິງຂຶ້ນໜ້າໄດ້ສະດວກ;

3. ຜູ້ຄວບຄຸມ ລໍ້ ຫຼື ກວຽນ ທີ່ລາກແກ່ດ້ວຍສັດ ຫຼື ຂີ່ສັດ ໄປຕາມທາງ ລວມທັງຜູ້ທີ່ຄວບຄຸມຝູງສັດຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ສິບຫ້າ ປີ ຂຶ້ນໄປ;

4. ຜູ້ຄວບຄຸມ, ເຈົ້າຂອງສັດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ສັດໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ໃນກໍລະນີເກີດອຸບປະຕິເຫດ ຍ້ອນສັດລ້ຽງຂອງຕົນ;

5. ຜູ້ຂີ່ສັດ, ຜູ້ຄວບຄຸມ ລໍ້ ຫຼື ກວຽນ ທີ່ລາກແກ່ດ້ວຍສັດ ເວລາຈະອອກຈາກຮ່ອມໄປສູ່ທາງໃຫຍ່ ທີ່ມີສິ່ງປິດບັງການແນມເຫັນ ຕ້ອງຈັບເຊືອກບັງຊາ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຄວບຄຸມສັດໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 18 ການປ້ອງຝູງສັດລ້ຽງ

ຜູ້ປ້ອງຝູງສັດ ຂ້າມທາງ ຫຼື ທາງລົດໄຟ ຕ້ອງຄວບຄຸມຝູງສັດ ບໍ່ໃຫ້ເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ ຊຶ່ງອະນຸຍາດສະເພາະໃນຍາມກາງເວັນ ເທົ່ານັ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລ້ຽງສັດຢູ່ໃກ້ທາງ ຫຼື ມີການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຕາມທາງ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ຕ້ອງມີປ້າຍເຕືອນໃຫ້ລະວັງສັດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ມີຄວາມລະມັດລະວັງ.. ໃນກໍລະນີເກີດອຸບປະຕິເຫດ ຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີປ້າຍເຕືອນນັ້ນ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ພາກທີ III
ລະບຽບການສະເພາະກ່ຽວກັບການຈະລາຈອນທາງບົກ
ໝວດທີ 1
ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 19 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງທີ່ມີ ແລະ ບໍ່ມີ ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ

ທາງທີ່ມີຊ່ອງຈະລາຈອນ ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ຖືເອົາເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານຈະລາຈອນ ເປັນຫຼັກ.

ທາງທີ່ບໍ່ມີ ເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ ຈະລາຈອນ ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ເບິ່ງຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງທາງ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມກວ້າງຂອງໜ້າທາງ, ຂະໜາດ ແລະ ໄລຍະຫ່າງທີ່ປອດໄພ ຂອງລົດ. ໃນກໍລະນີທາງທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ ໃຫ້ຖືເອົາໃຈກາງທາງ ເປັນເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນ ສຳລັບການສວນທາງກັນ.

ມາດຕາ 20 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ ທີ່ມີຫຼາຍຊ່ອງຈະລາຈອນ ສຳລັບການສັນຈອນສອງທິດທາງ

ທາງທີ່ມີ ສີ່ ຊ່ອງຈະລາຈອນ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ມີການສັນຈອນສອງທິດທາງ ແລະ ມີການແບ່ງທິດທາງຈະລາຈອນດ້ວຍເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງເປັນເສັ້ນເຕັມຄູ່ນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົດແລ່ນຂ້າມເສັ້ນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຊີງຂຶ້ນໜ້າຢ່າງເດັດຂາດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບນັ້ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽວຢູ່ບ່ອນທາງຄົບ, ທາງແຍກ ຫຼື ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີປ້າຍຫ້າມ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຫ້າມລ້ຽວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 21 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງທີ່ມີເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ຊັດເຈນ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຂັບຂີ່ໄປຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ຊັດເຈນ, ບໍ່ໃຫ້ຂັບຂີ່ກວມ ຫຼື ຢຽບເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນຢ່າງເດັດຂາດ ຍົກເວັ້ນໃນເວລາຈະປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 22 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ທາງດ່ວນ

ການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ ຫຼື ທາງດ່ວນ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວສູງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຂັບລົດແນບທາງກ້ຳຂວາຢູ່ສະເໝີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ແລ່ນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດ ຖ້າຊ່ອງຈະລາຈອນ ກ້ຳຂວາຍັງຫວ່າງຢູ່.

ໃນເວລາທີ່ມີການສັນຈອນໜາແໜ້ນ ແລະ ຊ່ອງຈະລາຈອນເຕັມໝົດທຸກຊ່ອງ ອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນໄດ້ສະເພາະເວລາທີ່ຈະລ້ຽວຂວາ, ລ້ຽວຊ້າຍ, ລ້ຽວກັບ, ຢຸດລົດ ແລະ ຫຼົບຫຼີກສິ່ງກີດຂວາງ ເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ຈະລ້ຽວ ຫຼື ປ່ຽນທິດທາງເດີນ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນ ກ່ອນຈະເຖິງຈຸດລ້ຽວ ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ.

ການສັນຈອນຕາມທາງທີ່ມີ ສາມ ຊ່ອງຈະລາຈອນ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ມີທິດທາງດຽວກັນ ໃຫ້ຈັ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດ ໄວ້ສຳລັບລົດທີ່ຈະຊິງຂຶ້ນໜ້າ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເມື່ອຊິງຂຶ້ນຫວິດແລ້ວ ກໍຕ້ອງກັບຄືນສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນເດີມ ຍົກເວັ້ນ ໃນເວລາການສັນຈອນໜາແໜ້ນ ແລະ ຊ່ອງທາງຈະລາຈອນອື່ນ ກໍເຕັມໝົດ.

ສຳລັບລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມແຕ່ 3.500 ກິໂລກຣາມ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ລົດຈັກ ໃຫ້ໃຊ້ຊ່ອງຈະລາຈອນ ຊ້າຍສຸດ ສະເພາະໃນກໍລະນີທີ່ກຽມ ລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ໃນໄລຍະ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ ກ່ອນຮອດຈຸດລ້ຽວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 23 ການຈະລາຈອນຕາມທາງທີ່ມີສິ່ງກີດຂວາງ ແລະ ບໍ່ມີເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ

ທາງທີ່ມີສອງຊ່ອງຈະລາຈອນ ທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ ຫຼື ດອນກາງທາງ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີເສົາ, ຫຼັກ ຫຼື ສິ່ງປະກອບຂອງສິ່ງປຸກສ້າງຕັ້ງຢູ່ກາງທາງ ຊຶ່ງບໍ່ມີປ້າຍຊີ້ບອກ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຂັບເວັ້ນໄປທາງກ້ຳຂວາ.

ໝວດທີ 2
ຄວາມໄວຂອງການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 24 ຄວາມໄວ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມໄວບໍ່ເກີນປ້າຍຄວາມໄວ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໂດຍອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສະພາບເຕັກນິກຂອງລົດ, ນ້ຳໜັກຂອງລົດທີ່ບັນທຸກ, ສະພາບໜ້າທາງ ແລະ ດິນຟ້າອາກາດ, ໄລຍະແນມເຫັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຄວບຄຸມລົດຂອງຕົນ ຢ່າງສະໝ່ຳສະເໝີ. ໃນກໍລະນີເກີດເຫດອັນຕະລາຍ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແກ້ໄຂດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ແລະ ຢຸດລົດ.

ມາດຕາ 25 ຄວາມໄວຈຳກັດໃນເຂດຕົວເມືອງ ຫຼື ເຂດຊຸມຊົນ

ລົດທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນຕາມທາງ ຕ້ອງແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊາວ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ຕາມທາງຮ່ອມ.

ໃນເຂດຊຸມຊົນທີ່ມີການຈະລາຈອນແອອັດ, ໜາແໜ້ນ ເປັນຕົ້ນ ສຳນັກງານ, ອົງການ, ຕະຫຼາດ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ, ສະຖານການສຶກສາ, ໂຮງໝໍ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວຂອງລົດ ໂດຍອີງຕາມປ້າຍຈຳກັດຄວາມໄວ ແລະ ຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 26 ຄວາມໄວຈຳກັດຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ

ການຈະລາຈອນນອກເຂດຕົວເມືອງ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມໄວ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເພດລົດເບົາ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;

2. ລົດຈັກ, ລົດຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ເຈັດສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

ໃນກໍລະນີຂັບຂີ່ຜ່ານເຂດບ້ານ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

ມາດຕາ 27 ຄວາມໄວຈຳກັດຕາມທາງດ່ວນ

ການຈະລາຈອນຕາມທາງດ່ວນ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມໄວ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດຈັກ ທີ່ມີຂະໜາດເຄື່ອງຈັກ 350 ຊີຊີ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວ ແຕ່ ເຈັດສິບ ຫາ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;

2. ປະເພດລົດເບົາ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວແຕ່ ແປດສິບ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;

3. ລົດບັນທຸກນ້ຳໜັກລວມເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ ແລະ ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວແຕ່ ເຈັດສິບ ຫາ ເກົ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ.

ມາດຕາ 28 ຄວາມໄວຂອງລົດທີ່ແກ່ກັນ ແລະ ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ເກີນຂະໜາດ

ລົດທີ່ແກ່ກັນ ແລະ ລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ເກີນຂະໜາດ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດທີ່ແກ່ກັນ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;

2. ລົດຂົນສົ່ງວັດຖຸທີ່ມີ ຂະໜາດໃຫຍ່, ນ້ຳໜັກຫຼາຍ ແລະ ສິນຄ້າອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດການຂົນສົ່ງລະຫວ່າງປະເທດ, ຜ່ານແດນ ຫຼື ຂ້າມແດນ ໃຫ້ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຂົນສົ່ງພິເສດສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ.

ມາດຕາ 29 ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງໃນເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ, ທາງພາຍໃນບ້ານ

ການຈະລາຈອນຕາມທາງຫຼວງໃນເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ, ທາງພາຍໃນບ້ານ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົນຍ່າງມີບູລິມະສິດເໜືອລົດ, ສາມາດຍ່າງຕາມແຄມທາງຫຼວງ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ບໍ່ກີດຂວາງການຈະລາຈອນ ຂອງຍານພາຫະນະ;

2. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຮຽນຂັບລົດ, ຈອດລົດໂດຍບໍ່ມອດຈັກ, ຈອດລົດຂົນສົ່ງທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ ໄວ້ຕາມແຄມທາງຫຼວງ ນອກຈາກເຂດທີ່ກຳນົດໃຫ້ສຳລັບການຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ;

3. ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ອອກຈາກເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ເຂດບ້ານ ທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງການສັນຈອນ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ຍານພາຫະນະ ທີ່ສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງສາຍຫຼັກ ໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 30 ລົດທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຕ່ຳ

ລົດທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ຕ້ອງແລ່ນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນຂວາສຸດ ຍົກເວັ້ນໃນເວລາຈະລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ແລະ ຈອດລົດ ໃນກໍລະນີທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດກ້ຳຊ້າຍໄດ້.

ມາດຕາ 31 ການຮັກສາໄລຍະຫ່າງ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ສັນຈອນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ ຕ້ອງຮັກສາໄລຍະຫ່າງຈາກລົດຄັນທາງໜ້າໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມກັບຄວາມໄວ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ. ໃນກໍລະນີລົດຄັນທາງໜ້າຫາກຢຸດຢ່າງກະທັນຫັນ ຕ້ອງຮັກສາໄລຍະຫ່າງກັບລົດຄັນອື່ນ ທີ່ແລ່ນຢູ່ທາງຂ້າງຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກາະ, ດາດ ຫຼື ຕຳກັນ.

ໝວດທີ 3
ການຊີງຂຶ້ນໜ້າ ແລະ ການສວນທາງກັນ

ມາດຕາ 32 ການຂັບຂີ່ຊີງຂຶ້ນໜ້າ

ກ່ອນຈະຊີງຂຶ້ນໜ້າ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເບິ່ງທາງເບື້ອງໜ້າວ່າມີຄວາມສະດວກ ແລະ ປອດໄພ, ໄລຍະຫ່າງພຽງພໍທີ່ຈະຊີງໄດ້, ຈຶ່ງໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍການເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ເຕືອນດ້ວຍສັນຍານແກ, ຖ້າເປັນຍາມຄ່ຳມືດໃຫ້ເຕືອນດ້ວຍການກົດໄຟຕາຕ່ຳ, ສູງ ສະຫຼັບກັນ, ແລ້ວຈຶ່ງເລັ່ງຄວາມໄວຂຶ້ນໄປ ເມື່ອຂຶ້ນໄປຫວິດ ແລະ ເບິ່ງວ່າມີໄລຍະຫ່າງຢ່າງພຽງພໍແລ້ວ ໃຫ້ສັນຍານໄຟລ້ຽວຂວາ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນເດີມ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງສ້າງສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ລົດທີ່ຊີງຂຶ້ນມາດ້ວຍການຫັກຕັດໜ້າໃນໄລຍະຈໍ້ໆ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບສັນຍານຂໍຊີງຂຶ້ນໜ້າ, ຜູ້ທີ່ຖືກຊີງ ຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງທາງເບື້ອງໜ້າຂອງຕົນ ວ່າຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຫຼື ບໍ່ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຜ່ອນຄວາມໄວລົງ, ເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຂວາ, ແນບເຂົ້າແຄມທາງກ້ຳຂວາຂອງຕົນເພື່ອປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຊີງຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 33 ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊີງຂຶ້ນໜ້າ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ບໍ່ສາມາດຊີງຂຶ້ນໜ້າໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດຄັນທາງໜ້າເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຊ້າຍ;
2. ເມື່ອມີລົດທີ່ແລ່ນຕາມຫຼັງມາກຳລັງຊີງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 34 ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຖືກຊີງກະທຳ

ຜູ້ຖືກຊີງ ຕ້ອງບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການກີດຂວາງການຊີງ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຊີງ ຫຼື ຂັດຂວາງການຊີງ;
2. ເລັ່ງຄວາມໄວແຂ່ງກັບລົດທີ່ກຳລັງຊີງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 35 ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊີງ

ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ ຊີງຂຶ້ນໜ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທາງແຍກທີ່ມີປ້າຍໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ ຫຼື ເຂດທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ເມື່ອສັນຈອນມາຕາມທາງທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງໃຫຍ່;
2. ເຂດທາງມ້າລາຍ;
3. ເຂດຊຸມຊົນ ແລະ ເຂດທີ່ກຳລັງກໍ່ສ້າງທາງຫຼວງ;
4. ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ ແລະ ກ່ອນເຖິງລາງລົດໄຟ ໃນໄລຍະ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ;
5. ເທິງຂົວ, ກ້ອງຂົວ, ໃນອຸໂມງ;
6. ບ່ອນທາງຂຶ້ນຄ້ອຍ, ທາງໂຄ້ງອັນຕະລາຍ, ທາງແຄບ, ທາງຫຼຸບ, ທາງໂນນ, ທາງຄື້ນ, ເຂດທີ່ມີປ້າຍຫ້າມຊີງ, ເຂດເສັ້ນແບ່ງທິດທາງທີ່ເປັນເສັ້ນເຕັມ ແລະ ບ່ອນທີ່ໄລຍະການແນມເຫັນຈຳກັດ.

ມາດຕາ 36 ການປະຕິບັດສຳລັບລົດທີ່ໃຊ້ຄວາມໄວຕໍ່າ

ລົດທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຕໍ່າ ນອກເຂດຊຸມຊົນ ຜູ້ຂັບລົດຕ້ອງແນບເຂົ້າແຄມທາງກ້ຳຂວາໃຫ້ຫຼາຍ, ຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ຫຼື ຢຸດລົດ ເພື່ອປ່ອຍລົດຄັນອື່ນ ຫຼື ຫຼາຍຄັນທີ່ຕາມຫຼັງມາ ຊີງຂຶ້ນໜ້າໄດ້.

ມາດຕາ 37 ການຂັບລົດສວນທາງກັນ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີສິ່ງກີດຂວາງ

ການຂັບລົດສວນທາງກັນຢູ່ບ່ອນທີ່ມີສິ່ງກີດຂວາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເມື່ອມີສິ່ງກີດຂວາງຢູ່ທາງໜ້າຂອງຕົນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດ ເພື່ອປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດສວນທາງມານັ້ນໄປກ່ອນ;

2. ຖ້າສວນທາງກັນຢູ່ກາງຄ້ອຍທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ມີອຸປະສັກກີດຂວາງ, ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດທີ່ລົງຄ້ອຍຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ຂຶ້ນຄ້ອຍນັ້ນ ໄປກ່ອນ.

ໝວດທີ 4
ການຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມທາງຫຼວງ

ມາດຕາ 38 ການຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມທາງຫຼວງ

ການຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມທາງຫຼວງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຈອດຕາມແຄມທາງຫຼວງກ້ຳຂວາ;

2. ໃຫ້ລົດເບົາ ຈອດ ແລະ ຈອດຊົ່ວຄາວ ຕາມແຄມທາງກ້ຳຊ້າຍໄດ້ ສຳລັບທາງທີ່ມີການສັນຈອນທິດທາງດຽວ, ສຳລັບລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທີ່ມີນ້ຳໜັກລວມເກີນ 3.500 ກິໂລກຣາມ ສາມາດຈອດຊົ່ວຄາວເພື່ອຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ ເທົ່ານັ້ນ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ປ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍ ຈະລາຈອນ ທີ່ຕິດຕັ້ງຕາມທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 39 ລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງການຈອດລົດຕາມແຄມທາງຫຼວງ

ການຈອດລົດຕາມແຄມທາງຫຼວງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈອດລົດຕາມແຄມທາງ ໃຫ້ຈອດເປັນແຖວດຽວຂະໜານກັບຂອບທາງ ກ້ຳຂວາ ແລະ ໃຫ້ຫ່າງຈາກແຄມທາງບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ຊັງຕີແມັດ;

2. ບ່ອນທີ່ມີປ້າຍບອກບ່ອນຈອດລົດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລັກສະນະຂອງຮູບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດປ້າຍເພີ່ມ;

3. ບ່ອນທີ່ມີເສັ້ນໝາຍໜ້າທາງແບ່ງຄອງຈອດລົດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບຂອງບ່ອນຈອດລົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

4. ການຈອດລົດຕາມແຄມທາງແບບສະຫຼຽງ ໃຫ້ຈອດໄດ້ສະເພາະບ່ອນທີ່ມີຂີດໝາຍໄວ້ ເທົ່ານັ້ນ;

5. ການຈອດລົດຕາມບ່າທາງ ໃຫ້ຈອດໄດ້ສະເພາະ ລົດເບົາ, ລົດຈັກ, ລົດໂມເປດ ແລະ ລົດຖີບ, ລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ການຈອດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມປ້າຍເພີ່ມທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງໄວ້ເບື້ອງລຸ່ມ ຂອງປ້າຍບໍລິການບ່ອນຈອດລົດ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ກີດຂວາງທາງຄົນຍ່າງ.

ມາດຕາ 40 ການຈອດລົດເພື່ອພັກຜ່ອນໄລຍະຍາວ

ການຈອດລົດເພື່ອພັກຜ່ອນໄລຍະຍາວ ຫຼື ນອນຄ້າງຄືນ ແລະ ອື່ນໆ ຢູ່ຕາມທາງຫຼວງນອກເຂດຕົວເມືອງ ໃຫ້ຈອດຢູ່ລານຈອດລົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຈອດໄວ້ນອກທາງຫຼວງ.

ມາດຕາ 41 ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຊົ່ວຄາວ

ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຊົ່ວຄາວຕາມທາງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ, ໃນອຸໂມງ, ເທິງຂົວ ແລະ ກ້ອງຂົວ;

2. ຕາມແຄມທາງ ບ່ອນທີ່ເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງເປັນເສັ້ນເຕັມ ແລະ ໄລຍະຫ່າງ ລະຫວ່າງ ເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ ຫາເສັ້ນຂອບທາງ ໜ້ອຍກວ່າ ສາມ ແມັດ ຫຼື ໄລຍະຫ່າງຈາກຂ້າງກ້ຳຊ້າຍຂອງລົດ ທີ່ຈອດຢູ່ຫາເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງທີ່ເປັນເສັ້ນເຕັມ ໜ້ອຍກວ່າ ສາມ ແມັດ;

3. ທາງມ້າລາຍ ແລະ ໃກ້ທາງຍ່າງທີ່ມີໄລຍະໜ້ອຍກວ່າ ຫ້າ ແມັດ;

4. ຕາມເສັ້ນທາງບ່ອນໃກ້ທາງໂຄ້ງອັນຕະລາຍ, ທາງໂນນ ແລະ ບ່ອນທີ່ການແນມເຫັນຈາກທິດທາງໃດໜຶ່ງໜ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ;

5. ໃກ້ທາງແຍກ ຫຼື ປາກທາງເຂົ້າ, ອອກ ສຳນັກງານອົງການ ທີ່ມີໄລຍະ ຫ້າ ແມັດ;

6. ເທິງທາງລົດຖີບ ແລະ ທາງຄົນຍ່າງ;

7. ຈາກບ່ອນຈອດລົດປະຈຳທາງທີ່ມີໄລຍະໜ້ອຍກວ່າ ສິບຫ້າ ແມັດ, ຖ້າບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍ ໃຫ້ນັບແຕ່ປ້າຍບອກບ່ອນຈອດລົດປະຈຳທາງໄປ ສິບຫ້າ ແມັດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີຈອດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອເອົາຄົນຂຶ້ນ, ລົງລົດ ຖ້າການຈອດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ກີດຂວາງການເຂົ້າຈອດຂອງລົດປະຈຳທາງ;

8. ບ່ອນທີ່ບັງປ້າຍຈະລາຈອນ, ໄຟສັນຍານ, ຕົ້ນທາງເຂົ້າ, ອອກ ສຳນັກງານອົງການ, ເຮືອນພັກ ແລະ ຕົ້ນທາງຄົນຍ່າງ;

9. ການຈອດລົດຢູ່ແຄມທາງກ້ຳຊ້າຍ ບ່ອນທາງທີ່ມີການສັນຈອນສອງທິດທາງ.

ມາດຕາ 42 ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດ

ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຕາມທາງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸກບ່ອນ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດຊົ່ວຄາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

2. ທາງຫຼວງ ນອກຕົວເມືອງ ບ່ອນທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍທາງໃຫຍ່;

3. ທາງຂ້າມລາງລົດໄຟໃນໄລຍະ ຫ້າສິບ ແມັດ.

ມາດຕາ 43 ການຈອດລົດສຸກເສີນຢູ່ບ່ອນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງຈອດສຸກເສີນ ຢູ່ບ່ອນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈອດລົດນັ້ນ, ຍ້ອນສະພາບເຕັກນິກຂອງລົດຂັດຂ້ອງ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ບັນທຸກບໍ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຫຼື ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມລົດໄດ້ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ ພ້ອມທັງຕິດຕັ້ງ ປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ສັນຍານສຸກເສີນໄວ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເພື່ອຄວາມປອດໄພ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ແກ້ໄຂແລ້ວ ໃຫ້ຮີບຮ້ອນເຄື່ອນຍ້າຍລົດອອກສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ໃຊ້ວັດສະດຸອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ ເປັນຕົ້ນ ງິດໄມ້ ກ່ອນຈະເຄື່ອນຍ້າຍລົດ ຕ້ອງໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍງິດໄມ້ ອອກຈາກທາງເສຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 44 ການໄຂປະຕູລົດເມື່ອຈອດລົດຕາມແຄມທາງ

ກ່ອນອອກຈາກລົດທີ່ຈອດແລ້ວ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແນມເບິ່ງລົດທີ່ແລ່ນມາຕາມທາງຫຼັງ ແລະ ທາງໜ້າ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມີຄວາມປອດໄພ ແລ້ວຈຶ່ງໄຂປະຕູ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໄຂປະຕູລົດຄ້າງໄວ້. ສໍາລັບຜູ້ໂດຍສານຕ້ອງເປີດປະຕູ ແລະ ລົງລົດຈາກທາງກໍ້າຂວາເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 45 ການຈອດລົດປະໄວ້

ການຈອດລົດປະໄວ້ຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ການໃສ່ຫ້າມລໍ້ມື, ການຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ລົດໄຫຼ ຫຼື ເຄື່ອນທີ່ເອງ.

ໝວດທີ 5
ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ

ມາດຕາ 46 ການລ້ຽວລົດຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ

ການລ້ຽວຊ້າຍ, ລ້ຽວຂວາ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງມີຄວາມລະມັດລະວັງ ໂດຍໃຫ້ບຸລິມະສິດຄົນຍ່າງ, ຄົນຂີ່ລົດຖີບ, ລໍ້ເລື່ອນຄົນພິການ ແລະ ລໍ້ຍູ້ ທີ່ສັນຈອນຢູ່ຕາມທາງທີ່ຈະລ້ຽວນັ້ນ ໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 47 ການປະຕິບັດໃນເວລາຢູ່ທາງແຍກທີ່ມີອຸປະສັກ

ການປະຕິບັດໃນເວລາຢູ່ທາງແຍກທີ່ມີອຸປະສັກ ຊຶ່ງຢູ່ໃນທາງແຍກດັ່ງກ່າວ ຍັງມີລົດໄປບໍ່ຫວິດ ແລະ ຍັງຕໍ່ກັນກັນຢູ່ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ບ່ອນເສັ້ນຢຸດ ຈົນກວ່າລົດທີ່ຍັງຄ້າງຢູ່ໃນທາງແຍກນັ້ນ ໄປຫວິດກ່ອນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນການກີດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດ ທີ່ມາຈາກທາງດ້ານຂ້າງ ໃນເວລາໄດ້ຮັບສັນຍານໄຟຂຽວ.

ມາດຕາ 48 ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງ ຄົບ, ແຍກ ທີ່ມີໄຟສັນຍານຈະລາຈອນ ຫຼື ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນທາງແຍກມີການຄວບຄຸມ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໄຟສັນຍານ ຫຼື ຕາມການສັນຍານ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ.

ໃນກໍລະນີ ໄຟເຫຼືອງຮຸ່ງກະພິບ ຫຼື ໄຟສັນຍານບໍ່ເຮັດວຽກ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ຄວບຄຸມ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນທາງແຍກ ທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຈະລາຈອນ ຜ່ານທາງແຍກສະເໝີກັນ ຫຼື ຕາມປ້າຍບອກສິດ.

ມາດຕາ 49 ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ມີການຄວບຄຸມ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ມີການຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການລ້ຽວຂວາຕາມໄຟສັນຍານ ລູກສອນສີຂຽວ ລ້ຽວຂວາ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ສັນຈອນ ຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ ຂວາສຸດ ທີ່ມີປ້າຍ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍໜ້າທາງໄປຊື່ ແລະ ລ້ຽວຂວາ ໃນກໍລະນີທາງໜ້າ ບໍ່ມີລົດຢຸດລໍສັນຍານໄຟຢູ່ ສາມາດ ລ້ຽວຂວາໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດລົດທີ່ໄປຊື່ ຈາກທາງກໍ້າຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວຊ້າຍ ຢູ່ທາງໜ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບ ສັນຍານໄຟຂຽວ ໄປກ່ອນ, ແຕ່ຖ້າມີລົດຈອດລໍສັນຍານໄຟ ສີຂຽວ ຢູ່ທາງໜ້າ ຕ້ອງໄດ້ຢຸດລໍຖ້າໄປຕາມສັນຍານ ໄຟ ສີຂຽວ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບີບແກໄລ່ ເດັດຂາດ;

2. ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ທາງແຍກຕາມໄຟສັນຍານ ສີຂຽວ ແລ້ວນັ້ນ ຕ້ອງສືບຕໍ່ສັນຈອນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ໄຟສັນຍານທີ່ຢູ່ທາງໜ້າຈະປ່ຽນເປັນສີ ເຫຼືອງ ຫຼື ແດງ ແລ້ວກໍຕາມ;

3. ເມື່ອມີໄຟສັນຍານ ສີຂຽວ ແຕ່ຢູ່ທາງແຍກຍັງມີລົດ ຫຼື ຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ລົດ ແລະ ຄົນຍ່າງ ທີ່ກຳລັງຂ້າມທາງໄປຫວິດເສຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 50 ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານທາງແຍກທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນບ່ອນທາງແຍກທີ່ບໍ່ສະເໝີກັນ ຫຼື ເປັນທາງໃຫຍ່ຄົບທາງນ້ອຍ ທີ່ມີປ້າຍ ຫຼື ບໍ່ມີປ້າຍ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມາຈາກທາງນ້ອຍ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມາຈາກທາງໃຫຍ່ ໄປກ່ອນ;

2. ໃນບ່ອນທີ່ມີປ້າຍປ່ອຍທາງ ແລະ ປ້າຍກຳນົດທາງວົງວຽນ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ວົງວຽນ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ໃນວົງວຽນ ໄປກ່ອນ;

3. ໃນບ່ອນທາງຄົບ ທີ່ມີການສັນຈອນປ່ຽນທິດທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ແລ່ນມາຈາກທິດທາງກົງກັນຂ້າມຕ້ອງຢຸດ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ແລ່ນມາທາງກ້ຳຂວາຂອງຕົນ ໄປກ່ອນ;

4. ໃນບ່ອນທາງຄົບສະເໝີກັນ ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມາຈາກທາງກ້ຳຂວາມື ຫຼື ຜູ້ທີ່ຢູ່ທາງກ້ຳຂວາມືຂອງຕົນ ມີສິດໄປກ່ອນ;

5. ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ຈະລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ຢູ່ບ່ອນທາງຄົບສະເໝີກັນ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ມາຈາກທາງໜ້າ ທີ່ຈະໄປຊື່ ຫຼື ລ້ຽວຂວາ ໄປກ່ອນ;

6. ໃນບ່ອນທີ່ຜູ້ຂັບຂີ່ບໍ່ສາມາດໄຈ້ແຍກສະພາບໜ້າທາງໄດ້ ໃນເວລາຄ່ຳມືດ, ຝົນຕົກມີ ນ້ຳອັ່ງ, ມີຂີ້ຕົມ ແລະ ອື່ນໆ ແລະ ບໍ່ມີປ້າຍບອກສິດ ໃຫ້ຖືວ່າທາງຂອງຕົນເປັນທາງນ້ອຍ.

ໝວດທີ 6
ການຂັບຂີ່ຜ່ານ ປ່ອນຂ້າມທາງ ແລະ ປ່ອນຢຸດລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ມາດຕາ 51 ການຂັບຂີ່ຜ່ານປ່ອນຂ້າມທາງ

ການຂັບຂີ່ຜ່ານບ່ອນຂ້າມທາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເວລາລົດ ເຂົ້າໃກ້ບ່ອນທາງຂ້າມ ຫຼື ທາງມ້າລາຍ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ແລະ ເພີ່ມຄວາມລະມັດລະວັງ, ຖ້າມີຄົນຍ່າງກຳລັງຍ່າງຂ້າມທາງ ຕ້ອງຢຸດລົດ ຈົນກວ່າຄົນຍ່າງຂ້າມທາງໄປຫວິດກ່ອນຈຶ່ງສືບຕໍ່ສັນຈອນ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຕາມຫຼັງກໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດຄືກັນ;

2. ໃນເວລາມີໄຟສັນຍານ ສີຂຽວ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດຄົນຍ່າງ ທີ່ກຳລັງຍ່າງຂ້າມທາງໄປຫວິດກ່ອນຈຶ່ງອອກລົດ;

3. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຢຸດລົດກວມທາງຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ ໃນເວລາມີການຈະລາຈອນໜາແໜ້ນ, ເມື່ອເຫັນວ່າລົດຕົນເອງຈະແລ່ນບໍ່ຫວິດທາງຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຂອງຕົນ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທາງຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ;

4. ໃນທຸກກໍລະນີ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດ ໃຫ້ແກ່ຄົນພິການຕາ ທີ່ໃຊ້ໄມ້ຄ້ອນຊີ້ທາງ, ຄົນພິການຂາທີ່ໃຊ້ອຸປະກອນຊ່ວຍນັ່ງ ຂ້າມທາງໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 52 ການຂັບຂີ່ຜ່ານບ່ອນຢຸດລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ

ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ຕ້ອງຢຸດລົດຮັບ, ສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຢູ່ບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ການຂັບຂີ່ຜ່ານບ່ອນຢຸດລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈຳທາງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີ ມີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານປະຈໍາທາງ ຢຸດຮັບ, ສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານຢູ່ບ່ອນຈອດລົດ, ຈຸດຮັບ, ສົ່ງ ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນ ທີ່ຕາມຫຼັງມາຕ້ອງຜ່ອນຄວາມໄວ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພແກ່ຜູ້ໂດຍສານທີ່ລົງຈາກລົດ ແລ້ວຂ້າມທາງ ຫຼື ຂ້າມທາງ ເພື່ອມາຂຶ້ນລົດ;

2. ໃນກໍລະນີບ່ອນຈອດລົດໂດຍສານປະຈໍາທາງ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ຢູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດ ຫຼື ຢູ່ກາງທາງ ໃນເວລາມີລົດປະຈໍາທາງຈອດຢູ່ປ້າຍເພື່ອເອົາຜູ້ໂດຍສານຂຶ້ນ, ລົງ ນັ້ນ ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຄັນອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ຢຸດລົດ ເພື່ອ ໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານທີ່ລົງຈາກລົດ ຫຼື ໄປຂຶ້ນລົດ ຂ້າມທາງໄປຫາວິດກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດສືບຕໍ່ການສັນຈອນໄດ້;

3. ເມື່ອເຫັນລົດຮັບ, ສົ່ງ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນຢູ່ທາງໜ້າ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຜ່ອນ ຄວາມໄວລົງ ຫຼື ຢຸດລົດ ເພື່ອໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ຂຶ້ນ, ລົງ ລົດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງປອດໄພ.

ໝວດທີ 7
ການຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ

ມາດຕາ 53 ການຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ

ການຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂ້າມທາງລົດໄຟໃນບ່ອນທີ່ໄດ້ກໍານົດໃຫ້ ເທົ່ານັ້ນ;

2. ປ່ອຍທາງໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ຂະບວນລົດໄຟ ຫຼື ຫົວຈັກລົດໄຟ ທີ່ກໍາລັງແລ່ນໃກ້ເຂົ້າມາ ໄປກ່ອນ;

3. ປະຕິບັດຕາມ ປ້າຍສັນຍານ, ໄຟສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍທາງ, ຕໍາແໜ່ງໄມ້ກັ້ນທາງ ແລະ ການຊີ້ບອກ ຂອງຄົນເຝົ້າຍາມທາງລົດໄຟ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ບໍ່ມີຂະບວນລົດໄຟແລ່ນມາໃນໄລຍະໃກ້.

ມາດຕາ 54 ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂັບຂີ່ຂ້າມທາງລົດໄຟ

ຜູ້ຂັບຂີ່ບໍ່ສາມາດແລ່ນຂ້າມທາງລົດໄຟ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີສິ່ງກັ້ນປິດທາງ ຫຼື ກໍາລັງເອົາສິ່ງກັ້ນລົງ;

2. ມີໄຟສັນຍານຫ້າມຜ່ານ;

3. ຄົນເຝົ້າຍາມທາງລົດໄຟໃຫ້ສັນຍານຫ້າມຜ່ານ;

4. ເມື່ອເຫັນວ່າມີອຸປະສັກຈະຂ້າມທາງບໍ່ຫວິດ;

5. ຂັບລົດຊິງລົດທີ່ຈອດຢູ່ຕໍ່ໜ້າທາງຂ້າມລາງລົດໄຟ;

6. ເປີດສິ່ງກັ້ນປິດທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

7. ຍານພາຫະນະ ຫຼື ກົນຈັກໜັກ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວຕໍ່າກວ່າ ແປດ ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ ແລະ ຂ້າມທາງລົດໄຟໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄົນເຝົ້າຍາມ.

ມາດຕາ 55 ການຢຸດລົດຢູ່ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ, ປ້າຍຢຸດ ຫຼື ໄຟສັນຍານ, ຖ້າບໍ່ມີ ເສັ້ນຢຸດ, ປ້າຍຢຸດ, ໄຟສັນຍານ, ໃຫ້ຢຸດ ຫ່າງຈາກສິ່ງກັ້ນປິດທາງ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ຫ້າ ແມັດ ແລະ ຖ້າບໍ່ມີສິ່ງກັ້ນປິດທາງໃຫ້ຢຸດຫ່າງຈາກລາງລົດໄຟ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສິບ ແມັດ.

ມາດຕາ 56 ລົດຕິດຂັດຢູ່ທາງລົດໄຟ

ໃນເວລາທີ່ມີລົດຕິດຂັດຢູ່ທາງລົດໄຟ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງຮີບຮ້ອນໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານລົງຈາກລົດ;

2. ຊອກຫາວິທີເອົາລົດຂອງຕົນ ອອກຈາກທາງລົດໄຟ ໂດຍດ່ວນ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ສາມາດເອົາລົດອອກໄດ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ໃຫ້ແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ລົດໄຟ ຫຼື ຈັດຄົນອອກໄປສັນຍານຕາມທາງລົດໄຟທັງສອງດ້ານໃນໄລຍະ ໜຶ່ງພັນແມັດ ໂດຍຫ່າງຈາກບ່ອນທີ່ລົດຕິດຂັດ ຫຼື ຖ້າມີແຕ່ຕົນເອງຜູ້ດຽວ ໃຫ້ໄປສັນຍານຢູ່ເບື້ອງທີ່ມີການແນມເຫັນໄດ້ງ່າຍດາຍ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຂັບຂີ່ລົດໄຟເຫັນສັນຍານ;

- ຢືນຢູ່ນອກລົດ ແລະ ສົ່ງສັນຍານເຕືອນໄພ.

ຖ້າເຫັນລົດໄຟຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ໃຫ້ຮີບສົ່ງສັນຍານ ເພື່ອໃຫ້ລົດໄຟຢຸດ.

ພາກທີ IV
ການນຳໃຊ້ສັນຍານເຕືອນ
ໝວດທີ 1
ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດ

ມາດຕາ 57 ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດ

ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດ ແບ່ງເປັນ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ;

2. ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ.

ມາດຕາ 58 ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ

ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດຈະລາຈອນເປີດທາງໃຫ້ຂະບວນຜູ້ນຳພັກ-ລັດ ແລະ ແຂກຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີຟ້າ ແລະ ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ (Wail) ເປັນບຸລິມະສິດທີໜຶ່ງ;

2. ລົດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ (YEIP) ເປັນບຸລິມະສິດທີ ສອງ;

3. ລົດມອດໄຟໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ (Wail) ເປັນບຸລິມະສິດທີ ສອງ;

4. ລົດໂຮງໝໍ, ລົດກູ້ໄພ ແລະ ລົດອົງການສາກົນເພື່ອຄົນພິການປະຈຳລາວ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີຟ້າ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ Hi-Lo ເປັນບຸລິມະສິດທີສາມ.

ມາດຕາ 59 ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດ

ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານໝູນ ສີຟ້າ, ສີແດງ ເທິງຫຼັງຄາລົດທີ່ມີອະພິສິດໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດທີ່ຕິດໄຟສັນຍານໝູນ ສີຟ້າ ແລະ ສີແດງ ຕ້ອງເປີດໄຟ ແລະ ສັນຍານສຽງຫວໍ;

2. ລົດນຳຂະບວນທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍ, ສັນຍາລັກຢູ່ທາງຂ້າງ, ທາງໜ້າ ແລະ ທາງຫຼັງ ທີ່ຕິດຕັ້ງໄຟສັນຍາໄຟ

ໝຸນສີຟ້າ ແລະ ສີແດງ ແລະ ລົດທີ່ມີແຕ່ໄຟໝຸນ ສີແດງ ກໍໄດ້ຮັບອະພິສິດ ແລະ ລົດທີ່ແລ່ນໃນຂະບວນຕ້ອງໄຕ້ໄຟຕໍ່າ;

3. ລົດຂອງກໍາລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານກວດກາການສັນຈອນ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄຟສັນຍານໝຸນ ສີແດງ ຫຼື ສີຟ້າ ຫຼື ສາມາດນໍາໃຊ້ຄວບກັນ;

4. ລົດຂອງກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ ທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານກວດກາ ກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ ສາມາດຕິດຕັ້ງໄຟສັນຍານໝຸນສີແດງ;

5. ລົດມອດໄຟ ໃຫ້ໃຊ້ໄຟສັນຍານໝຸນ ສີແດງ ແລະ ສັນຍານຫວໍ;

6. ລົດຮັບໃຊ້ ແພດສຸກເສີນ, ກູ້ໄພສຸກເສີນ ໃຫ້ໃຊ້ໄຟສັນຍານໝຸນ ສີຟ້າ ແລະ ສັນຍານຫວໍ.

ມາດຕາ 60 ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ

ໄຟສັນຍານເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົດປະຕິບັດການໄຟຟ້າ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟສີເຫຼືອງເທິງຫຼັງຄາລົດ ແລະ ມີສຽງຫວໍ (YEIP) ເປັນບູລິມະສິດທີ ສີ່;

2. ລົດຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ລົດນໍາໜ້າຂະບວນລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງທາງ ແລະ ອະນາໄມເທດສະບານ ໃຫ້ຕິດຕັ້ງໄຟ ສີເຫຼືອງ ເທິງຫຼັງຄາລົດ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາໃຊ້ສຽງຫວໍ ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ສຽງແກລົດໄດ້.

ມາດຕາ 61 ການນໍາໃຊ້ໄຟສັນຍານໝຸນສີເຫຼືອງເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ

ການນໍາໃຊ້ໄຟສັນຍານໝຸນ ສີເຫຼືອງ ເທິງຫຼັງຄາລົດພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເວລາມີການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງທາງ ແລະ ມີລົດຈອດຕັນທາງ;

2. ໃນເວລານໍາໜ້າຂະບວນ, ລົດຂົນສົ່ງວັດຖຸ ເກີນຂະໜາດ ແລະ ນໍ້າໜັກເກີນ, ລະເບີດ, ໄວໄຟ, ກໍາມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ທາດເບື່ອ ທີ່ມີອັນຕະລາຍ;

3. ໃນເວລານໍາໜ້າຂະບວນລົດຖີບທີ່ກໍາລັງແຂ່ງຂັນ ຫຼື ຝຶກຊ້ອມ ແລະ ການຈັດກິດຈະກໍາຕ່າງໆທາງສັງຄົມ.

ການເປີດໄຟສັນຍານໝຸນ ສີເຫຼືອງ ເປັນພຽງແຕ່ໃຊ້ເຕືອນຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນ ໃຫ້ລະວັງອັນຕະລາຍເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະພິສິດໃດໆ, ຍານພາຫະນະທີ່ຕິດຕັ້ງໄຟສັນຍານໝຸນ ສີເຫຼືອງ ທີ່ກໍາລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃນການປະຕິບັດກົດຂໍ້ບັງຄັບ ຂອງປ້າຍຈະລາຈອນຕ່າງໆ, ຍົກເວັ້ນການປະຕິບັດຕາມປ້າຍປ່ອຍທາງ, ຢຸດ, ສຸດເຂດທາງໃຫຍ່, ບອກສິດລົດສວນທາງມາ ມີສິດໄປກ່ອນ, ຈໍາກັດນໍ້າໜັກສູງສຸດ, ຄວາມຍາວຈໍາກັດ, ຄວາມກວ້າງຈໍາກັດ, ບອກຈຸດອັນຕະລາຍ ແລະ ຫ້າມຊີງ.

ໝວດທີ 2
ການສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ

ມາດຕາ 62 ການສັນຍານຢຸດລົດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ

ການສັນຍານຢຸດລົດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ມີ ສາມ ວິທີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍານຢຸດລົດ ສີ່ ທິດ;

2. ສັນຍານຢຸດລົດ ສາມ ທິດ;

3. ສັນຍານຢຸດລົດ ສອງ ທິດ.

ສັນຍານຢຸດລົດ ສີ່ ທິດ ແມ່ນການສັນຍານໃຫ້ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຄົນທີ່ເຂົ້າມາທາງຄົບ ທຸກທິດຢຸດ, ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ ຫຼື ຂີດໝາຍບ່ອນຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ຕ້ອງຢືນຢູ່ຈຸດໃຈກາງທາງຄົບ.

ສັນຍານຢຸດລົດ ສາມ ທິດ ແມ່ນການສັນຍານໃຫ້ ຍານພາຫະນະ ແລະ ຄົນທີ່ເຂົ້າມາທາງຄົບ ເຊັ່ນ ດ້ານໜ້າ, ດ້ານຫຼັງ, ດ້ານຊ້າຍ ຫຼື ດ້ານຂວາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ ຫຼື ຂີດໝາຍບ່ອນທາງຄົນຍ່າງຂ້າມທາງ.

ສັນຍານຢຸດລົດ ສອງ ທິດ ແມ່ນການສັນຍານໃຫ້ຍານພາຫະນະທີ່ເຂົ້າມາທາງຄົບ ຊຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ໄປໄດ້ສອງທິດ ເຊັ່ນ ກ້ຳຊ້າຍ ແລະ ກ້ຳຂວາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ, ສ່ວນເບື້ອງໜ້າ ແລະ ເບື້ອງຫຼັງບໍ່ໃຫ້ສັນຈອນ ພ້ອມທັງໃຫ້ຢຸດລົດຢູ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ.

ສຳລັບວິທີການສັນຍານຢຸດລົດ ແລະ ລະບາຍການສັນຈອນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 63 ການສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ຄົນຍ່າງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການສັນຍານຂອງຕຳຫຼວດຈະລາຈອນ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ຄວບຄຸມການສັນຈອນ. ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນທາງບົກ ມີສິດເໜືອກວ່າລະບົບສັນຍານຈະລາຈອນ.

ເມື່ອເຫັນໄຟສັນຍານ ສີເຫຼືອງ ຫຼື ການສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ຢູ່ທາງຄົບ, ທາງແຍກ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຜ່ອນຄວາມໄວລົງ ແລະ ຢຸດລົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ, ຖ້າຜູ້ຂັບຂີ່ກາຍເສັ້ນຢຸດໄປແລ້ວ ໃຫ້ສືບຕໍ່ໄປໄດ້ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ.

ຖ້າບໍ່ມີເສັ້ນຢຸດ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດຢູ່ກ່ອນແລວຂອບທາງທີ່ຈະຕັດກັບທິດທາງການສັນຈອນຂອງຕົນ ປະມານ ໜຶ່ງ ແມັດ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກີດຂວາງການສັນຈອນຂອງຄົນຍ່າງ.

ມາດຕາ 64 ການຄວບຄຸມໄຟສັນຍານຈະລາຈອນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່

ເມື່ອເຫັນໄຟສັນຍານສີແດງ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຢຸດລົດຢູ່ໜ້າເສັ້ນຢຸດ, ຖ້າບໍ່ມີເສັ້ນຢຸດໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບບ່ອນທາງຄົບ, ທາງແຍກ ໃຫ້ຢຸດຢູ່ກ່ອນແລວຂອບທາງ ທີ່ຈະຕັດກັບທິດທາງການສັນຈອນຂອງຕົນ ປະມານ ໜຶ່ງ ແມັດ ຫ້າສິບ ຊັງຕີແມັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກີດຂວາງການສັນຈອນຂອງຄົນຍ່າງ;

2. ສຳລັບບ່ອນທີ່ບໍ່ມີທາງຄົບ, ທາງແຍກ, ໃນເຂດສະຖານການສຶກສາ, ໂຮງໝໍ, ຊຸມຊົນ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ, ຕະຫຼາດ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງຢຸດຢູ່ຕໍ່ໜ້າໄຟສັນຍານ ຈົນກວ່າມີໄຟສັນຍານສີຂຽວ ຈຶ່ງໄປໄດ້ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ກີດຂວາງການສັນຈອນຂອງຄົນຍ່າງ ຫຼື ຍານພາຫະນະທີ່ສວນທາງກັນ.

ໝວດທີ 3
ສັນຍານເຕືອນເຫດສຸກເສີນ

ມາດຕາ 65 ປະເພດສັນຍານເຕືອນເຫດສຸກເສີນ

ສັນຍານເຕືອນເຫດສຸກເສີນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍານດ້ວຍອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ;
2. ໄຟສັນຍານສຸກເສີນຂອງລົດ;
3. ການໃຫ້ສັນຍານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 66 ການໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາໃຊ້ສັນຍານໄຟສຸກເສີນ ແລະ ປ້າຍສາມຫຼ່ຽມເຕືອນເຫດສຸກເສີນພ້ອມກັນ ໃນກໍລະນີເກີດອຸບປະຕິເຫດ ຫຼື ຂັດຂ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກ;

2. ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງຈອດລົດຢູ່ບ່ອນຫ້າມຈອດ ຫຼື ບ່ອນທີ່ມີການແນມເຫັນຈໍາກັດ.

ການວາງປ້າຍສາມຫຼ່ຽມເຕືອນເຫດສຸກເສີນ ຕ້ອງຫ່າງຈາກລົດຢ່າງໜ້ອຍ ສິບຫ້າ ແມັດ ສໍາລັບຖະໜົນໃນຕົວເມືອງ ແລະ ສາມສິບ ແມັດ ສໍາລັບທາງຫຼວງນອກຕົວເມືອງ.

ມາດຕາ 67 ການນໍາໃຊ້ໄຟສັນຍານສຸກເສີນຂອງລົດ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເກີດອຸບປະຕິເຫດ;

2. ຈໍາເປັນຕ້ອງຈອດລົດຢູ່ບ່ອນຫ້າມຈອດ ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຈັດລະບຽບເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບັນທຸກມາ, ລົດເກີດຂັດຂ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຜູ້ຂັບຂີ່ເຈັບປ່ວຍກະທັນຫັນ;

3. ຢຸດລົດຍ້ອນຕາພ່າງຈາກແສງໄຟລົດສວນທາງມາ;

4. ເວລາລົດແກ່ກັນ, ຄັນທີ່ຖືກແກ່ໃຫ້ເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ;

5. ເວລາເອົາເດັກນ້ອຍ ຂຶ້ນ, ລົງລົດ ສໍາລັບລົດຮັບສົ່ງເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ.

ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ ເພື່ອເຕືອນໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນມີສະຕິລະວັງຕົວ ເມື່ອມີສະພາບອັນຕະລາຍ ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ຍານພາຫະນະຂອງບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 68 ການປະກອບອຸບປະກອນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານ

ລົດສີ່ລໍ້ທຸກປະເພດ ຕ້ອງມີປ້າຍສາມຫຼ່ຽມສະທ້ອນແສງຕິດລົດໄວ້ ສອງ ອັນ, ສໍາລັບລົດ ຫົກລໍ້ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງມີຈວຍຢາງສະທ້ອນແສງ ຈໍານວນ ສອງ ອັນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຕືອນ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ໃນເວລາລົດຕິດຄັດ, ເກີດອຸບປະຕິເຫດ, ເກີດການຄັດຂ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 69 ການເຕືອນເຫດສຸກເສີນສໍາລັບລົດແກ່ກັນ

ສໍາລັບລົດແກ່ກັນ, ລົດທີ່ຖືກແກ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານເຕືອນອັນຕະລາຍ, ໃນກໍລະນີໄຟສັນຍານເຕືອນອັນຕະລາຍຫາກໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ຕິດປ້າຍສາມຫຼ່ຽມເຕືອນອັນຕະລາຍ ໃສ່ທ້າຍລົດໄວ້.

ໝວດທີ 4
ການນໍາໃຊ້ສັນຍານເຕືອນ

ມາດຕາ 70 ການນໍາໃຊ້ໄຟສັນຍານເລີ່ມຕົ້ນເຄື່ອນລົດ ແລະ ການປ່ຽນທິດທາງຂອງລົດ

ກ່ອນເລີ່ມ ການສັນຈອນ, ປ່ຽນທິດທາງເດີນ, ລ້ຽວຂວາ, ລ້ຽວຊ້າຍ, ລ້ຽວກັບ ແລະ ຢຸດລົດ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທິດທາງຈະໄປ ຫຼື ຢຸດລົດ. ໃນກໍລະນີໄຟສັນຍານບໍ່ມີ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມື ກ່ອນຈະລ້ຽວ ຫຼື ປ່ຽນທິດທາງ. ເມື່ອເປີດໄຟສັນຍານ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມືແລ້ວ ຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີຄວາມປອດໄພ, ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ກີດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດຄັນອື່ນ ແລ້ວຈຶ່ງປ່ຽນທິດເດີນທາງ ຫຼື ຢຸດລົດໄດ້.

ມາດຕາ 71 ການເລີ່ມອອກລົດ ແລະ ລ້ຽວລົດ

ກ່ອນເລີ່ມອອກລົດ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມື ຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າ ວິນາທີ ແລະ ເມື່ອລົດອອກສູ່ທາງການສັນຈອນແລ້ວ ຕ້ອງປິດໄຟສັນຍານ.

ກ່ອນລ້ຽວລົດ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານດ້ວຍມືລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ໃນໄລຍະທາງ ສາມສິບ ແມັດ ກ່ອນເຖິງຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຕ້ອງປິດໄຟທັນທີ ເມື່ອສິ້ນສຸດການລ້ຽວ.

ການເປີດໄຟລ້ຽວ ຫຼື ໃຫ້ສັນຍານລ້ຽວດ້ວຍມື ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ ຕາມທິດທາງທີ່ຈະໄປ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ເພື່ອບໍ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ອື່ນເກີດຄວາມສັບສົນ.

ມາດຕາ 72 ການອອກລົດເຂົ້າສູ່ທາງ

ການຂັບລົດອອກຈາກບ່ອນຈອດລົດ ເປັນຕົ້ນ ປ້ຳນ້ຳມັນ, ສຳນັກງານອົງການ, ເຮືອນ, ອາຄານ ເພື່ອ ເຂົ້າສູ່ທາງໃຫຍ່ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານລ້ຽວຕາມທິດທາງທີ່ຈະໄປ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ລົດ, ຄົນຍ່າງ ທີ່ສັນຈອນ ຕາມທິດທາງນັ້ນໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 73 ການປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ

ກ່ອນຈະປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ກຳລັງແລ່ນຕາມ ຊ່ອງຈະລາຈອນດ້ານຂ້າງຂອງຕົນ ກາຍໄປກ່ອນ. ໃນກໍລະນີລົດປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນສະຫຼັບກັນ ຕ້ອງປ່ອຍ ໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ກ້ຳຂວາ ປ່ຽນໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 74 ການລ້ຽວລົດ

ກ່ອນຈະລ້ຽວລົດໄປກ້ຳຂວາ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແນບລົດເຂົ້າແຄມທາງກ້ຳຂວາ ຫຼື ຂະໜານກັບຂອບທາງ; ການລ້ຽວຂວາສູ່ທາງໃຫຍ່ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ໃນຊ່ອງຈະລາຈອນກ້ຳຂວາ ຫຼື ແນບຂວາ ເມື່ອເຂົ້າສູ່ການສັນຈອນ ປົກກະຕິແລ້ວ ຈຶ່ງສາມາດປ່ຽນຊ່ອງຈະລາຈອນໄດ້.

ກ່ອນຈະລ້ຽວລົດໄປກ້ຳຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງແນບລົດເຂົ້າຫາເສັ້ນແບ່ງໃຈກາງທາງ ຫຼື ດອນກາງ ກ່ອນຈະເຖິງບ່ອນລ້ຽວ ປະມານ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ ຫຼື ຕາມເສັ້ນແບ່ງຊ່ອງຈະລາຈອນປົກກະຕິ, ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຍົກເວັ້ນບ່ອນທາງຄົບ, ທາງແຍກ ທີ່ເປັນວົງວຽນ.

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ຕ້ອງການລ້ຽວຊ້າຍເຂົ້າສູ່ທາງສັນຈອນຂ້າງໜ້າ ຕ້ອງລະວັງບໍ່ໃຫ້ລ້ຽວຕັດແລວທາງການ ສັນຈອນຂອງລົດ ທີ່ມາທາງກ້ຳຊ້າຍ, ໃຫ້ລ້ຽວໂຄ້ງອ້ອມຈຸດໃຈກາງຂອງທາງແຍກ.

ມາດຕາ 75 ການລ້ຽວກັບຂອງລົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ເກີນຂະໜາດ

ລົດທີ່ບໍ່ສາມາດລ້ຽວໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 74 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຍ້ອນຄວາມໃຫຍ່, ຄວາມຍາວ ຫຼື ເຫດຜົນອື່ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ລ້ຽວກັບຈາກຊ່ອງຈະລາຈອນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແຕ່ຕ້ອງ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ກີດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດຄັນອື່ນ.

ມາດຕາ 76 ການລ້ຽວລົດຢູ່ນອກເຂດທາງແຍກ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງການລ້ຽວຊ້າຍ ຫຼື ລ້ຽວກັບ ຢູ່ນອກເຂດທາງແຍກ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດທີ່ສວນທາງມາ ໄປກ່ອນ, ຖ້າຈະລ້ຽວກັບຢູ່ນອກເຂດທາງແຍກ ຈາກຊ່ອງຈະລາຈອນຊ້າຍສຸດທີ່ມີໜ້າທາງບໍ່ກວ້າງພຽງພໍ ສາມາດ ໃຫ້ລ້ຽວກັບຈາກແຄມທາງກ້ຳຂວາສຸດ. ໃນກໍລະນີຂອງການລ້ຽວດັ່ງກ່າວ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ລົດທີ່ແລ່ນ ຕາມຫຼັງ ແລະ ລົດທີ່ສວນທາງມາ ໄປກ່ອນ ຈຶ່ງລ້ຽວໃຫ້ສຳເລັດບາດດຽວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີລົດສອງຄັນມາຈາກທິດທາງຕ່າງກັນ, ຈະລ້ຽວຊ້າຍຄືກັນ ແລະ ທິດທາງເດີນລົດຕັດກັນນັ້ນ ໃຫ້ລົດທີ່ຢູ່ທາງກ້ຳຂວາ ມີສິດໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 77 ຊ່ອງຈະລາຈອນສຳລັບ ຜ່ອນ ແລະ ເພີ່ມ ຄວາມໄວ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະລ້ຽວຂວາ ຢູ່ບ່ອນທາງແຍກທີ່ຢູ່ທາງໜ້າ ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນສະເພາະທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໄວລົງແລ້ວ ຈຶ່ງລ້ຽວຂວາໄດ້.

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະເຂົ້າສູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນທີ່ໃຊ້ຄວາມໄວສູງ ຕ້ອງເຂົ້າຊ່ອງຈະລາຈອນສະເພາະທີ່ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມໄວໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ທຽບເທົ່າກັບຄວາມໄວຂອງລົດ ທີ່ແລ່ນຢູ່ຊ່ອງຈະລາຈອນປົກກະຕິ ທີ່ຢູ່ກ້ຳຊ້າຍຂອງຕົນ ແລະ ຕ້ອງປ່ອຍທາງໃຫ້ລົດທີ່ແລ່ນຕາມຊ່ອງຈະລາຈອນ ທີ່ຕົນຈະແລ່ນເຂົ້ານັ້ນໄປກ່ອນ.

ມາດຕາ 78 ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົດລ້ຽວກັບ

ບ່ອນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົດລ້ຽວກັບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ທາງມ້າລາຍ;
2. ໃນອຸໂມງ;
3. ເທິງຂົວ, ກ້ອງຂົວ; .
4. ບ່ອນຂ້າມທາງລົດໄຟ;
5. ບ່ອນທີ່ບໍ່ສາມາດແນມເຫັນໄດ້ດີ ໃນໄລຍະທາງໜ້ອຍກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແມັດ;
6. ບ່ອນຢຸດລົດປະຈຳທາງ;
7. ທາງໂຄ້ງ, ທາງຄ້ອຍ, ທາງຊັນ, ທາງແຄບ;
8. ບ່ອນທີ່ມີປ້າຍຫ້າມລ້ຽວກັບ.

ມາດຕາ 79 ການຖອຍລົດ

ຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຖອຍລົດອອກຈາກ ເຮືອນ, ອາຄານ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ທາງ ຕ້ອງມີຜູ້ຊ່ວຍສັນຍານໃນເວລາຖອຍ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກີດຂວາງການສັນຈອນຂອງລົດຄັນອື່ນ.

ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ ຖອຍລົດ ຢູ່ບ່ອນທາງແຍກ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ V
ລະບົບ ໄຟສະຫວ່າງ, ໄຟສັນຍານ ແລະ ສັນຍານສຽງແກ ຂອງລົດ

ມາດຕາ 80 ລະບົບໄຟສະຫວ່າງຂອງລົດ

ໄຟຕາລົດ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໄຟຕາໜ້າ ສຳລັບເຍືອງທາງ;
2. ໄຟສັນຍານ ປະກອບດ້ວຍ ສັນຍານລ້ຽວ ແລະ ສັນຍານສຸກເສີນ;
3. ໄຟຫ້າມລໍ້;
4. ໄຟຕາຫຼີ່;
5. ໄຟເຍືອງປ້າຍທະບຽນລົດ;

6. ໄຟຕາຫຼັງ ຫຼື ໄຟຖອຍຫຼັງ;

7. ໄຟຕາເພີ່ມ.

ມາດຕາ 81 ໄຟຕາໜ້າ ສຳລັບເບື້ອງທາງ

ລັກສະນະເຕັກນິກ ຂອງໄຟຕາລົດ ມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີຂາວ ຫຼື ສີເຫຼືອງ, ຄວາມເຂັ້ມຂອງແສງສະຫວ່າງ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຂອງໂຮງງານຜະລິດ ແລະ ຕາມມາດຕະຖານຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ວາງອອກ.

ໄຟຕາໜ້າສຳລັບເບື້ອງທາງ ປະກອບມີ ໄຟຕາຕ່ຳ ແລະ ໄຟຕາສູງ ຊຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ໄຟຕາຕ່ຳ ໃນເວລາສັນຈອນໃນຍາມກາງຄືນ ຢູ່ຕາມທາງຫຼວງ ແລະ ໃຊ້ໃນເວລາກາງເວັນ ໃນກໍລະນີອາກາດມືດມົວ, ມີໝອກໜາ, ຄວັນ, ຝົນຕົກແຮງ, ທາງມີຂີ້ຝຸ່ນປິວຂຶ້ນຫຼາຍ, ລົດແລ່ນເປັນຂະບວນ, ລົດຂົນສົ່ງ ວັດຖຸອັນຕະລາຍ, ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງທີ່ມີ ນ້ຳໜັກເກີນ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່, ລົດຮັບ, ສົ່ງ ເດັກນ້ອຍ, ລົດແກ່ກັນ, ລົດສຸກເສີນ ແລະ ນຳສົ່ງຄົນເຈັບ.

2. ໃຊ້ໄຟຕາສູງ ໃນເວລາສັນຈອນໃນຍາມກາງຄືນ ຢູ່ທາງຫຼວງນອກຕົວເມືອງ, ໃນເວລາທີ່ບໍ່ໄດ້ແລ່ນຕາມຫຼັງລົດຄັນອື່ນ ແລະ ບໍ່ມີລົດຄັນອື່ນແລ່ນສວນທາງມາ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ໄຟຕາສູງໃນຕົວເມືອງ.

ໃນເມື່ອມີລົດສວນທາງມາໃນໄລຍະບໍ່ຫຼຸດ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແມັດ ຫຼື ໃນເມື່ອລົດສວນທາງມາ ໃຫ້ສັນຍານເຕືອນດ້ວຍການກົດໄຟຕາຕ່ຳ, ຕາສູງ ສະຫຼັບກັນ ແລະ ເວລາແລ່ນຕາມຫຼັງລົດຄັນອື່ນ ຕ້ອງປ່ຽນເປັນໄຟຕາຕ່ຳ. ຖ້າເກີດມີອາການເຫຼື້ອມຕາ ຫຼື ຟາງຕາ ຈາກແສງໄຟລົດທີ່ສວນທາງມາ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຕ້ອງເປີດໄຟສັນຍານສຸກເສີນ, ຮັກສາແລວທາງເດີມ, ຜ່ອນຄວາມໄວ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນກໍໃຫ້ຢຸດລົດ.

ສຳລັບຍານພາຫະນະ ທີ່ມີລະບົບໄຟຕາເປີດອັດຕະໂນມັດ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ໃນການສັນຈອນຕາມທາງຫຼວງ.

ມາດຕາ 82 ໄຟສັນຍານ

ໄຟສັນຍານມີແສງສະຫວ່າງກະພິບເປັນສີເຫຼືອງພ້ອມກັນທາງດ້ານໜ້າ ແລະ ດ້ານຫຼັງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍໄຟສັນຍານລ້ຽວ ເມື່ອໄຟສັນຍານທາງດ້ານໜ້າໜຶ່ງດອກ ແລະ ດ້ານຫຼັງໜຶ່ງດອກ ເບື້ອງໃດເບື້ອງໜຶ່ງຮຸ່ງກະພິບພ້ອມກັນ ແລະ ສຸກເສີນ ເມື່ອໄຟສັນຍານທັງ ສີ່ ດອກ ດ້ານໜ້າ ສອງ ແລະ ດ້ານຫຼັງ ສອງ ດອກ ຮຸ່ງກະພິບພ້ອມກັນ.

ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານລ້ຽວ ໃຫ້ໃຊ້ໃນເວລາ ຈະລ້ຽວ ຫຼື ປ່ຽນທິດທາງ, ເວລາຈະຊີງຂຶ້ນໜ້າ, ອອກລົດ ຫຼື ຈອດລົດ.

ການນຳໃຊ້ໄຟສັນຍານສຸກເສີນ ໃຫ້ໃຊ້ໄດ້ສະເພາະໃນກໍລະນີມີເຫດສຸກເສີນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 83 ໄຟຫ້າມລໍ້

ໄຟຫ້າມລໍ້ ຕ້ອງມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີແດງ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຊ້ໃນເວລາຈະຢຸດລົດ ຫຼື ຈະຜ່ອນຄວາມໄວ ເພື່ອເຕືອນໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ແລ່ນມາຕາມຫຼັງຮູ້ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ໄຟຫ້າມລໍ້ຮຸ່ງແບບກະພິບ.

ມາດຕາ 84 ໄຟຕາຫຼີ່

ໄຟຕາຫຼີ່ ໃຫ້ດ້ານໜ້າມີສະແສງຫວ່າງເປັນສີຂາວ ຫຼື ສີເຫຼືອງ, ໃຫ້ດ້ານຫຼັງມີແສງສະຫວ່າງເປັນສີແດງ ແລະ ໃຊ້ໃນເວລາຈອດລົດຢູ່ຕາມແຄມທາງ ໃນຍາມກາງຄືນ ແລະ ຍາມກາງເວັນໃນເວລາທີ່ມີອາກາດມືດມົວ.